

ВОЈНИК СТОЈИЋ МАРКОВИЋ

Војник Стојић Марковић био је војник на редовном одслужењу војног рока у Призрену 1998/1999. године у 549. моторизованој бригади Војске Југославије.

Када је отпочела чувена битка на Паштрику, током НАТО агресије, формирано је Издвојено командно место у селу Планаје на Паштрику којим је командовао потпуковник, данас бригадни генерал у пензији, Стојан Коњиковац. Драган Марковић Панама, капетан у пензији, сведочи да је по доласку у Планају војника Стојић Марковића затекао у Планаји где је био курир у објекту где су спавале старешине. За њега каже да је био одличан, поуздан и вредан војник. За време битке на Паштрику у једној кући у Планаји била је једна група војника међу њима и Стојић Марковић под командом капетана Милана Стефановског (Медвед). Тог 26. маја НАТО агресори су засули Планају тепих бомбардовањем из Б-52 бомбардера. Том приликом је погинуо војник резервиста Добријевић, а војник Емануел Кудлик је био тешко рањен оставши без ноге. Стојић такође бива рањен, 7 гелера у телу, али и тако рањен помаже и извлачи војника Кудлика који је преживео.

Војник Стојић Марковић је остао „испод радара“ својих ратних другова свих ових година вративши се у родно село Мровска. Све докле га није пронашао, после 22 године, његов ратни друг и саборац Ивица Перишкић из Сомбора понајвише захваљујући самом Удружењу. Саставши се Ивица је сазнао и за тежак живот Марковића након војске. Он се вратио у родно место и засновао породицу. Из првог брака Стојић Марковић има две ћерке, а у браку са садашњом супругом има четворицу синова: Стефана, рођ. 2007. године, Огњена (2009.), Филипа (2011.) и Ивана (2019.).

Међутим, како невоље не иду саме и Марковићева страданија нису окончана рањавањем у Планаји. Припремајући дрва за зиму у оближњој шуми тужне вести су стигле до њега-кућа у којој је живео са породицом, због лоше електричне инсталације, је ПОТПУНО ИЗГОРЕЛА. Оставши без игде ичега, настанио се са породицом на дедовини своје жене у столетној кући у селу Прово без основних услова за живот са само две просторије без тоалета и купатила. Уз то и бунар, који користе три домаћинства, често пресушује.

Војник Ивица Перишкић је одмах контактирао, њима надређеног ратног старешину, капетана Драгана Марковића- Панама. Капетан је већ сутрадан обишао свог војника и, видевши у каквим условима живи војник Марковић, одмах иницирао прву помоћ у виду гардеробе за децу. Истог дана капетан је писменим путем обавестио старешине 549. моторизоване бригаде о ситуацији војника Марковића. Комадант 549. мтбр генерал-мајор у пензији Божидар Делић је, сазвавши своје старешине, обавестио исте о наведеној ситуацији и под хитно покренуо акцију прибављања прве помоћи војнику Марковићу. Већ 16. маја 2021. године је један део пакета помоћи стигао у Прово у виду хране и гардеробе. Ту помоћ су обезбедили саборци из Бригаде, који живе у Београду, заједно са Ветеранима ПП и Удружењем „У Срцу“, који су први прискочили у помоћ.

Посебно је важно нагласити да војник Марковић није тражио помоћ ни од кога зарађујући за своју породицу тежак надничарски хлеб, иако је ратни војни инвалид. Но, ми сви, борци и поштоваоци Херојске 549. мтбр, сматрамо да је наша морална обавеза да нашем брату по оружју помогнемо.